

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Бургас, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТ. МАРИНОВА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ТАКОВА
като разгледа докладваното от МАГДАЛЕНА СТ. МАРИНОВА Гражданско
дело № 20212120102365 по описа за 2021 година

Постъпила е искова молба от ЛЮДМ. Г. М. ЕГН *****, с адрес: град Б* против
Териториално поделение на Национален осигурителен институт – град Бургас,
представяван от Директора, за приемане за установено, че за периода от 19.09.1989 година
до 31.12.1993 година ищецът е придобил трудов и осигурителен стаж при работодателя и
осигурител ДФ „Сакар - метал“ НОФ – град Бургас, по силата на трудово правоотношение
на длъжност „монтажник“, с място на работа- град Бургас, ул. „Шести септември“ №8, с
осемчасова продължителност на работния ден.

Ищецът излага, че за периода, конкретизиран в исковата молба, работил на
посочената длъжност, като трудовата книжка от този работодател не му е върната и не му е
известно дали в нея са вписани данните за трудовото му правоотношение. Уточнява, че
наличието на трудово правоотношение за този период се установява от представена
служебна бележка, издадена от счетоводителя на дружеството от 25.01.1991 година, в която
е посочено, че работи в предприятието и дава съгласие за работа извън работно време.
Посочва и други служебни бележки, издадени от работодателя относно установяване на
твърдения от него факт. Ищецът излага, че във връзка с предстоящото му пенсиониране и с
оглед установяване на придобития от него трудов и осигурителен стаж, при втора категория
труд и за посочения период при осигурителя ДФ „Сакар - Метал“ НОФ – град Бургас, подал
писмо до ТП на НОИ – Бургас с молба за извършване на проверка в регистрите и за
предоставяне на информация за съществуването /закриването/, ликвидирането или

правоприемник на фирмата. В отговор получил писмо, че в архивохранилището на териториалното поделение няма приет архив на осигурител, прекратил дейността си с посоченото наименование. Получил и писмо, че разплащателните ведомости и трудово правни документи не са приети в архив на НОИ. Изложено е в исковата молба, че с писмото бил уведомен, че при невъзможност да се снабди с необходимите удостоверятелни документи от осигурителя или негов правоприемник може да подаде заявление за издаване на удостоверение за установяване на трудов или осигурителен стаж по съдебен ред.

В преклузивния едномесечен срок от получаване на препис от исковата молба от името на ответника ТП на НОИ – Бургас, чрез юрисконсулт, е постъпил писмен отговор, в който е направено възражение по допустимостта на иска поради липса на удостоверение по чл.5 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж, по подробно изложени съображения. Посочено е, че искът е недопустим, тъй като приложеното удостоверение не установява, че съхранените в териториалното поделение книжа - ведомости за заплати и други са изгубени или унищожени, а че изобщо не са предадени от работодателя на ищеца, тъй като въобще не са предадени от работодателя в ТП на НОИ. По тази причина е посочено, че не е извършена проверка в книжата, че в тях липсват данни за ищеца. При тези фактически твърдения е изведен правен довод, че в случая не е налице хипотезата на чл.5, ал.2 от ЗУТОССР, тъй като такива документи въобще не са предавани и приемани в ТП на НОИ Бургас. В случай на евентуалност, ако съдът приема, че искът е допустим излага довод, че е неоснователен.

В съдебно заседание ищецът се явява лично. Чрез процесуалния си представител – адвокат * поддържа предявения иск, сочи доказателства и излага доводи за основателност на предявения иск.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

По направените възражения по повод допустимостта на предявения иск:

Искът за установяване на трудов и осигурителен стаж е допустим, като в тази насока следва да бъде посочено, че след постъпване на отговора на иска от ответника производството по делото е оставено без движение за посочване актуално правно състояние на работодателя с представяне на удостоверение от фирменото дело по което е регистриран в съответния окръжен съд. Постъпила е молба от ищеца, чрез процесуалния му представител, в която е посочено, че работодателят е заличен, считано от 31.01.2017 година на основание §5г, ал.4 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно това правило търговските дружества и кооперации с прекратена дейност, които към 31.01.2017 година не са пререгистрирани се смятат за заличен. Към молбата е приложено удостоверение за актуално правно състояние по фирмено дело № 1394/1989 година по описа на СГС за фирма с неограничена отговорност „Сакар - метал“ с посочени седалище и адрес на управление и представляващ. Предвид изложеното настоящият състав приема, че предявеният иск е допустим и предявен само против ТП на НОИ - Бургас, тъй като работодателят е прекратил дейността си и няма правоприемник. Това следва да бъде посочено с оглед приложението на чл.3 от ЗУСТОССР. При тази фактическа обстановка относно заличаване на работодателя -

фирма с неограничена отговорност по реда, посочен по – горе, и липсата на предадени на ТП НОИ – Бургас ведомости, което се установява от изходящото от ответника удостоверение изх. № 5511-02-1 от 04.02.20219 година, от които да бъде направена справка, необходима за издаване на удостоверение по чл.5 от закона, настоящият състав приема, че документите са изгубени и предявеният иск е допустим.

По материално правната квалификация на предявения иск настоящият състав приема следното:

Предявеният иск е с правно основание иск с правно основание чл.1, т.1, т.3 и т.2 от ЗУТОССЗ.

От събраните по делото доказателства, освен посочената по – горе фактическа обстановка, се установява следното:

Като свидетел по делото е разпитан П.Д.К., който заявява, че с ищеца били колеги и работели в „Сакар - Метал“ монтажна работа. Свидетелят уточнява, че работил в това предприятия от 1989 година до 1992 година, а ищецът работил там още една година, след като свидетелят напуснал. Уточнява, че работили монтажна работа с ковано желязо като правели огради. Конкретно относно ищеца свидетелят излага, че той работел там от септември 1989 година до декември 1993 година на осемчасов работен ден. Съгласно чл.6, ал.4 от ЗУТОССЗ за свидетели се допускат само лица, притежаващи писмени доказателства относно това, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател/осигурител през периода, през който е положен претендираният стаж. В случая от името на ищеца като доказателство по делото е приет препис от стр.7 от трудова книжка на свидетеля, от която се установява и изложеното от него, че той е работел в това предприятие в периода от 01.08.1989 година до 01.11.1992 година. Поради това настоящият състав приема, че въз основа на тези показания са допустими.

Като писмени доказателства по делото са приети Наряд на ДФ „Сакар Метал“ Бургас за месец септември 1990 година, в който е посочено и името Л.Г. П.Д.К.. Представен е и препис от разчетно платежна ведомост, но той не носи подпис за автора. Тези документи не установяват релевантни за спора факти предвид изложеното относно авторството на ведомостта и факта, че в приетия наряд фамилното име не е идентично с фамилното име на ищеца.

В представена служебна бележка, издадена на 13.08.1990 година, е посочено, че ЛЮДМ. Г. М. работи в предприятието ДФ „Сакар - Метал“ като монтажник. Този документ следва да бъде квалифициран като документ, релевантен и по смисъла на чл.6 от приложимия закон, съгласно който по исковете за установяване на трудов и осигурителен стаж не се допускат свидетелски показания, ако не са представени писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия/осигурителния стаж и които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и по време на полагане на стажа.

Предвид допустимостта на свидетелските показания, ценени предвид и посоченото писмено доказателство, настоящият състав приема, че ищецът за посочения в исковата

молба период от 19.09.1989 година до 31.12.1993 година е работил по трудово правоотношения с посочения работодател.

Съгласно чл. 76, б. „а“ от ППЗП, /отм./ времето, прекарано на работа по трудов договор от работници и служители в държавни, обществени и кооперативни предприятия, учреждения и организации, както и при частни предприятия и лица срещу трудово възнаграждение независимо от начина на заплащането му се зачита за трудов стаж по смисъла на [Закона за пенсиите](#). Посоченото правило е отменено, но е действащ материален закон за периода, посочен в исковата молба. Поради изложеното искът за установяване на трудов стаж е основателен.

Съгласно разпоредбата на §. 9, ал. 1 от ПЗР на КСО този стаж следва да му се признае и за осигурителен по смисъла на КСО, тъй като за това време ищецът е бил осигурен съгласно [чл. 145 и сл. КТ](#) (1951 г. - отм бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1.01.2000 г.). Съгласно чл.145 това правило е посочено, че държавното обществено осигуряване се разпростира задължително върху всички работници и служители, заети в държавни, обществени, кооперативни, смесени или частни предприятия, учреждения или организации, или при частни лица, независимо от характера и продължителността на тяхната работа и начина на заплащането ѝ. В §9, ал.1 от ПЗР на КСО е посочено, че времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс.

Поради изложеното е налице хипотезата на [чл. 1, ал. 1, т.1 и т. 3 от ЗУТОССР](#) и предявените искове са основателни.

Съгласно чл.541 от ГПК разноските по охранителните производства са за сметка на молителя. В този смисъл е и чл.9, ал.2 от ЗУТОССР.

На молителя следва да бъде указано, че на основание чл.9, ал.3 от закона определената държавна такса е недължимо платена по сметка на Бургаски районен съд и при поискване от страната може да бъде възстановена.

Мотивиран от горното и чл.546 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по отношение на Национален осигурителен институт, Териториално поделение - гр. Бургас, представляван от Директора, че за периода от 19.09.1989 година до 31.12.1993 година ищецът ЛЮДМ. Г. М. ЕГН ***** е придобил трудов и осигурителен стаж при работодателя и осигурител ДФ „Сакар - метал“ НОФ – град Бургас, по силата на трудово с осемчасова продължителност на работния ден, което време следва да се зачита за трудов стаж и трудов стаж при пенсиониране и се включва в общия му осигурителен стаж.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на получаване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Вярно с оригинала

А.Т.

Съдия при Районен съд – Бургас: ____/п/____